

Книга Сили. Віра : роман

Валентин Терлецький

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Передмова

Кожен великий народ має свій героїчний епос, який намагається не «консервувати» в оригінальному вигляді, а всіляко «модернізувати», розвивати, пропагувати та просувати, навіть монетизувати в сучасному культурному просторі. Досить згадати, який комплексний зиск мають від своїх народних і, головне, реальних супергероїв японці, скандинави, французи, англосакси, поляки та навіть американці з їхнім ковбойським культом. Не кажучи вже про загальносвітове зацікавлення флібустьєрами. Бо військові корпорації з їхнім неповторним побутом, особливим пригодницьким та героїчним духом, певною загадковістю надають просто шикарну можливість для створення яскравих історій, легенд, міфів. Ця героїчна казка буде завжди живою, допоки жевріє на Землі й вогник самого людства. Цьому підтвердження — тонни написаної літератури, безліч знятих фільмів та серіалів, комікси, комп'ютерні ігри тощо.

А що ж має в своєму арсеналі Україна? Козаків! Які, на відміну від тих же самураїв та ніндзя, вікінгів, мушкетерів, рицарів-хрестоносців, шляхти та піратів, виконували доленосну місію державотворення для нашої країни, створили багато безпрецедентних, унікальних явищ у світовій історії, спричинилися до визначних подій на континенті, дали яскравих діячів і, головне, стали міцним захистом, справжнім живим щитом від навали різноманітного зла не лише для українців, а й для всієї Східної Європи. Але світ про це майже не знає. Та й самі українці заледве можуть визирнути з непробивної шкаралуці майстерно творених протягом століть стереотипів, де навіть саме поняття «козацтво» доволі часто трактується хибно, а явище, яке не має аналогів у світовій історії, інколи навіть спричиняє негатив. Як подолати це провалля, що не дає українцям вільно розправити плечі, з насолодою втягнути гарячий чи морозяний вітер зі степу, з моря, з

гір та лісів, і почати дивитися на себе та інших зі спокійним розумінням воїна, котрий знає й пам'ятає, любить і боронить? Ця сила дається разом з правдою, але щоб її здобути, потрібно докласти певних зусиль. Козаки це вміли, а ми, їхні нащадки, призабули. Бо нас змушували впадати в безпам'ятство, нехтувати унікальним надбанням, губити і продавати не нами здобуті скарби, насміхатися й зневажати. Так, це дуже важке завдання. Але цілком досяжне. Тому я пропоную читачам разом творити сучасний козацький міф, який нікуди не подівся, не зник і не розчинився, а дав українцям змогу вчергове відстояти свою Волю і право на буття у смертельному протистоянні з Мороком у 2014 році. І пропоную могутню зброю задля досягнення цієї мети — «Книгу Сили».

«Віра» — це друга частина моєї серії романів «Книги Сили», історії, яку я планую безперервно довести до нашого з вами часу (перша частина — «Воля» — вийшла друком 2018 року у видавництві «Кальварія»). Оповідь саме цього твору охоплює один з найцікавіших періодів історії козацької України — першу половину сімнадцятого століття. Запорожці саджають на московський трон царя Лжедмитрія, беруть штурмом турецькі фортеці Варну, Кафу, палять околиці Стамбула, штурмують Москву. Відновлюють православну київську митрополію. Зводять монастирі та храми. Зупиняють османську навалу під Хотиним. Відстоюють свої права у повстаннях 1625, 1630, 1635, 1637-1638 років. Козацтво стає новою українською елітою замість старої неспроможної шляхти, а Військо Запорозьке — одним з найбільш дієвих лицарських християнських орденів. Усіх володарів тогочасного Старого Світу неабияк цікавила таємниця козацької сили та непереможності, яку зберігав хранитель — загадковий писар Олексій Попович, про діяльність і життя якого я віднайшов доволі цікаві свідчення.

Створення цієї частини Книги далось мені непросто, незважаючи на те, що описаний період в історії козацтва —

найбільш героїчний та мій улюблений. Буденність намагалася усіляко відволікати від захопливого процесу пізнання козацького феномену. Але це не завадило зробити для самого себе багато вражаючих відкриттів. Сподіваюсь, мої гіпотези стосовно певних подій викличуть інтерес не лише у читачів, а й у професійних істориків, оскільки мені здається, що під час написання цієї частини вдалося закрити деякі «білі плями» української історії.

Працюючи з першоджерелами — мемуарами та щоденниками учасників і свідків подій, літописами, реєстрами, матеріалами комісій, тогочасною епістолярією та офіційною документацією, фольклорним матеріалом, вдалося, зокрема, встановити подробиці загибелі козацьких гетьманів Самійла Кішки та Карпа Півтора-Кожуха, життєвої долі Тараса Трясила, смертельного поранення Петра Сагайдачного, маршрут козацького походу на Крим 1628 року і деталі загибелі під час нього Михайла Дорошенка та Оліфера Голуба. А ще зробив спробу вирахувати, в якому саме місці затонув золотий кінь з Бахчисарая, привезений козаками з цього походу. Намагаюся довести, що під личиною московського царя Лжедмитрія ховалося одразу троє людей, а в спецоперації зі зведення цієї трійці на московський престол вирішальну роль відіграли саме запорожці. Деталізую моторошні хорор-події голодування в московському Кремлі польсько-козацького гарнізону. Розкриваю таємницю таких загадкових особистостей, як Оліваріус де Марконес і характерник Арлам Грибовський. Встановлюю дату та обставини полону й звільнення з нього Івана Сулими. Уточнюю дату, місце та особи запорожців, які написали знаменитого листа турецькому султану Осману. Розкриваю загадку, чому Конашевич-Сагайдачний так і не взяв штурмом Москву 1618 року. Роблю припущення, що одним з джур (зброєносців) знаменитого гетьмана був чорношкірий африканець Ганнібал. Доводжу, що французький інженер і мемуарист Гійом Левассер де

Боплан був шпигуном таємного містичного ордена і водночас допомагав козакам зберегти свою таємницю. Встановлюю деталі неймовірного зникнення 20-тисячного козацького війська з повного оточення під Кумейками 1637 року. Я вирахував, де запорожці заховали свої човни, гармати і скарбницю з чародійськими артефактами під час руйнування Січі поляками 1639 року, а також озвучую подробиці останнього бою козацьких старійшин за свою столицю на Базавлуці. Даю власну версію участі козаків в облозі та взятті фортеці Дюнкерк у Франції. І, нарешті, встановлюю подробиці втечі Богдана Хмельницького з ув'язнення в Чигирині та викрадення козацькими пластунами привілеїв короля Владислава, що стало поштовхом до створення запорожцями своєї повноцінної держави. Ще раз наголошую — оскільки цей твір все ж таки художній, я, як письменник, лише зробив спробу встановити деякі відсутні факти та поєднати цю історію в єдиний, безперервний ланцюг.

Тепер до вашої уваги — занурення в яскравий, заманливий, унікальний, неповторний, загадковий, таємничий і в чомусь навіть містичний світ українського козацтва. Тут немає вигаданих подій, постатей чи явищ — усе це відбувалося насправді й було абсолютно реальним, принаймні для сучасників. І пам'ятайте: ця історія триває і зараз, тож згодом, дасть Бог, ви також можете стати персонажами «Книги Сили».

З повагою — автор

...

Далі — у повній книжці «Книга Сили. Віра : роман».

nashaknyga.com.ua